

Na početku dvadeset devetog
i tridesetog broja

Šesti skup je (ipak) zakazan

To što je pred nama dvobroj posvećen redovnom godišnjem (Šestom) skupu procesara u Beogradu istovetan sa trećim brojem "Procesne tehnike" iz 1991. godine – u kome su takođe bili objavljeni radovi izloženi na Petom stručnom skupu o opremi u procesnoj industriji, sa čak istim brojem (29) radova – više je nego simbolično. I ohrabrujuće. Jer, nema nikakve sumnje da održavanje relativno visokog standarda organizacije našeg društvenog rada, publikovanje stručnih radova o rezultatima profesionalnog razvoja i zadržavanja – poslednjih godina dostignutog – nivoa prezentacije i praćenja ostvarenja naše struke putem ovakvih skupova, predstavlja zaista uspeh u vremenu socijalne i ekonomske retardacije i najdublje krize.

*Organizator skupa i izdavač ovog časopisa nastoje da uprkos sve većim silama regresa (besparici, nezaposlenosti, neuposlenosti, odsustvu perspektive, sve slabijoj pažnji prema pravim i neophodnim vrednostima – i da ne nabrajamo više) prenesu ostalim "verniciima" razvoja struke, onima koji odolevaju mrzovolji i objektivnoj blokadi svega oko nas, ohrabrujuće impulse i vibracije. Mi se nadamo da ne opada broj onih koji, kreativno odnoseći se prema struci, znaju da su i ovaj časopis i ovi skupovi i delatnosti koje nam približavaju struku, *conditio sine qua non* opstanka profesije uopšte, a, naravno, i njenog uspona. Život koji vodimo i kako ga proživljavamo mnogo čini da se sve teže možemo posvećivati problemima koji se ne tiču direktno egzistencije.*

Čitaocu će, zbog svega ovoga, biti jasno zašto ponosno ističemo činjenice da smo uspeli da zakažemo šesti po redu stručni skup, da za njega dobijemo 29 vrednih radova, da smognemo snage i sredstava da ih objavimo u ovoj svesci (koja je zbog povećanog obima prerasla u dvobroj) i da sa nadom očekujemo da će skupu prisustvovati bar onoliko naših kolega koliko ih je bilo na prošlom skupu.

Ukoliko se krug kolega koji direktno doprinose ovim, u današnjim uslovima, uspesima naše struke, održi bar bez osipanja, ako ne i šireći se, moramo biti i bićemo zadovoljni. I zahvalni – posebno njima.